

CAPITOLUL AL DOILEA

Poarta către o altă lume

Acum, aş vrea să vă rog să lăsaţi această carte din mână, să vă turnaţi un pahar cu apă şi să îl aţezaţi pe masă, în faţa dumneavoastră. (Sau, dacă nu se poate, imaginaţi-vă că aţi făcut-o).

Ce vedeţi în pahar?

Puteţi vedea încăperea în care vă aflaţi, peisajul de pe fereastră şi puteţi simţi întreaga atmosferă din jur - toate acestea surprinse de apa din pahar.

Apa este atât de banală încât rareori stăm să ne gândim la ea. Deşi o bem, ne spălăm şi o folosim la gătit în fiecare zi din viaţă, puţine persoane îşi petrec mult timp reflectând serios asupra apei. Probabil că nimic nu este mai misterios decât apa.

Unul dintre cele mai misterioase lucruri despre apă este simplul fapt că gheaţa pluteşte în ea. La alte substanţe care trec de la starea lichidă la cea solidă, creşte densitatea

MESAJELE ASCUNSE DIN APĂ

moleculelor și a atomilor care formează masa solidă, iar respectiva substanță devine ceva mai grea. Însă particulele apei se aliniază într-un mod extrem de regulat, cu multe spații largi între ele. Când gheața se transformă din nou în apă, particulele devin de sute de mii de ori mai active. Particulele fiind mai active, spațiile acelea se umplu, făcând apa în starea lichidă mai densă și mai grea decât cea din starea solidă.

Apa are cea mai mare greutate la 4°C (39°F). Aceasta este temperatura la care particulele active de apă umplu spațiile libere din structura moleculară. Pe măsură ce temperatura crește, particulele devin și mai active, ceea ce duce la scăderea densității.

Din această cauză, indiferent cât de joasă este temperatura deasupra unui lac (sau a oricărei alte ape), temperatura de la fundul apei rămâne constantă, la 4°C. Ca urmare, viețuitoarele din lac pot supraviețui iernilor lungi, sub gheață.

Dacă apa s-ar comporta ca celelalte substanțe, iar gheața s-ar scufunda la fund, ce s-ar întâmpla? Probabil că noi nu am fi aici. La fiecare scădere de temperatură, fundul lacurilor și al oceanelor ar îngheța și toate viețuitoarele ar muri.

Datorită faptului că gheața plutește, chiar și atunci când suprafața apei este acoperită de gheață, mediul biologic de sub gheață permite continuitatea vieții.

De asemenea, apa are capacitatea unică de a dizolva alte substanțe și de a le purta cu sine. Gândiți-vă cât de

multă materie poate fi dizolvată în apă și cât de dificil este de redat apei stadiul inițial de puritate. În instalațiile tehnice semiconductoare și în fabricile chimice se folosesc purificatori speciali pentru apă pentru păstrarea apei foarte pure, dar din momentul în care această apă este pusă într-un vas din plastic (sau din aproape orice alt material), impuritățile încep să se dizolve. Este deosebit de dificil să păstrezi apa în starea perfect pură. Nu vă veți mira să auziți că până și apa de la robinet și cea din râurile ce par perfect curate, conține multe impurități și minerale.

Această capacitate a apei de a dizolva alte substanțe creează un fel de „supă a vieții” care aprovizionează oceanele cu substanțele hrănitoare necesare vieții. Această *supă* a devenit locul de naștere al tuturor viețuitoarelor de pe Pământ.

Într-adevăr, apa este forța care creează și dă viață. Fără apă, particulele nu s-ar amesteca și nu ar circula. Apa a creat haosul pe Pământ și tot ea a dat naștere ordinii - rezultatul fiind o planetă ce abundă de viață.

O credință străveche spune că acolo unde este apă, este și viață. În Japonia, locul de unde izvora apă din pământ era considerat sacru și de un nivel energetic înalt, ceea ce îl făcea locul ideal pentru ridicarea unui altar. Alte locuri au fost, de asemenea, numite sacre datorită „surselor de energie” care emiteau, iar aceste locuri s-au dovedit aproape întotdeauna ca aflându-se deasupra unor ape subterane.

MESAJELE ASCUNSE DIN APĂ

Apa este mama vieții și, în același timp, energia vieții, datorită caracteristicilor sale unice.

Cercetările mele în misterele apei mă fac să mă gândesc că apa nu aparține acestui Pământ.

De ce credeți că există atâta apă pe Pământ? Cele mai multe explicații afirmă că atunci când s-a format Pământul, acum vreo 4,6 miliarde de ani, apa s-a transformat în aburi, s-a evaporat și a produs ploaia care a căzut pe Pământ, formând astfel oceanele.

Însă totul a început cu nașterea soarelui. Bulgări imenși de gaze s-au adunat la un loc și au început să se rotească, formând o minge roșie. Resturile de praf și gaze s-au adunat și ele, alcătuind Pământul și celelalte planete din sistemul solar. Pe atunci, Pământul era încă o minge de magmă topită ce conținea hidrogen. Pe măsură ce magma s-a răcit, hidrogenul s-a evaporat în atmosfera proaspăt formată.

Însă nu toți oamenii de știință sunt de acord cu această teorie, iar unii propun alternative radical diferite. Unul dintre aceștia este Louis Frank de la Universitatea din Iowa, care a sugerat că apa a ajuns pe această planetă sub forma unor ghețari veniți din spațiu.

Profesorul Frank și-a început cercetările deoarece l-a nedumerit faptul că fotografiile din sateliți arătau pete negre; a ajuns la concluzia că aceste pete negre erau mici comete căzând pe Pământ.

Aceste mini-comete sunt de fapt mingi de apă și gheață cântărind mai bine de o sută de tone și care cad

în atmosfera Pământului într-o proporție de aproximativ douăzeci pe minut (sau zece milioane pe an). Teoria este aceea că aceste mingi de gheață au bombardat Pământul și acum patruzeci de miliarde de ani, formând mările și oceanele, iar acest fenomen continuă și în ziua de azi.

Forța de gravitație a Pământului atrage aceste comete de gheață în atmosferă, iar căldura soarelui le evaporă, transformându-le în gaz. În spațiul exterior, începând de la 55 de kilometri deasupra Pământului și până aproape de suprafața terestră, pe parcursul căderii, particulele de gaz se amestecă cu aerul din atmosferă și sunt suflate într-o parte și-n alta, căzând pe Pământ sub formă de ploaie sau ninsoare.

Acum câțiva ani, a fost puternic mediatizat un anunț, făcut de NASA și Universitatea din Hawaii, care relatează că teoria profesorului Frank este într-adevăr veridică. Cu toate acestea, mai sunt încă mulți oameni de știință care refuză să accepte această nouă modalitate de a privi lumea.

Dacă noua abordare a chestiunii ar câștiga credibilitate pe scară largă, multe cărți din bibliotecile lumii ar trebui să fie rescrise. Ar afecta aproape toate teoriile științifice ce tratează viața pe această planetă, precum cea a originii omului și teoria evoluționistă a lui Darwin.

Este o idee universal acceptată aceea că nu poate exista viață în lipsa apei, iar dacă acceptăm că apa, sursa oricărei vieți, a fost trimisă din spațiu, atunci, în mod